

Domorodna Skupnost Zedinjenih
Slovenskih Dežel - DSZSD

Dežela Bezjaška Slovenija

Bezjaška Slovenija, u povijesnim izvorima također nazivana Slovensko krajevstvo, Kraljevstvo Slovenija, Slovenijeh, Slovenski orsag, Regnum Sclavonia, Slavonia itd., je povijesna zemlja koja se u srednjem vijeku prostirala između rijeka Drave, Dunava, Save, Une i Kolpe. Za ovaj dio šire zajednice Panonskih Slovenaca u povijesnim izvorima također nalazimo nazive Bezjaki i Bezjaški Slovenci.

Latinski naziv Sclavonia prvi put nalazimo zapisan u toj formi u pismu ugarskog kralja Ladislava I. opatu Oderiziju iz Montecassina 1091. godine.

U 13. stoljeću za zemlju između rijeka Drave i Dunava na sjeveroistoku i Save, Kolpe i Une, sve do Gvozda na jugozapadu, već se pojavljuje naziv Regnum Sclavoniae ili Kraljestvo Slovenija »in regnum nostrum videlicet Sclauoniam«.

Bezjaška Slovenija je imala svoj sabor (Vijeće), svoj ustav i svoju pravdu, nazvanu Congregatio Regni tocius Sclavonie generalis (Opće Vijeće cijelog Kraljevstva Slovenije) i statuta et constitutiones (pravila ili zakoni i ustav). Unutar Ugarske države ili kraljevstva, Bezjaška Slovenija je imala poseban status i imala je pravo slati svoje predstavnike na ugarske državne Vijeće.

Vojvoda je bio vrhovni upravitelj zemlje, kojem su bili podređeni Slovenski ban i svi velikaši i župani. Također je bio vrhovni sudac na području svoje vojvodine (infra terminos domini nostri) i vojvoda vojske svoje zemlje. Slovenski vojvode su imale velike prihode, a pripadala im je i imovina svih koji su umrli bez potomaka (hereditates omni spe sobolis privatorum ad ius ducatus devolvi debent). Pripadale su im i cijele županije poput Požeške županije i Gorske županije. Sjedište vojvodstva se izmjenjivalo između Zagreba, Požege, Klisa, Knina i Krapine. Imali su svoju vojvodsku palaču i svoj dvorski ured te su izdavali svoje isprave jednako kao i kraljevi.

Dana 19. travnja 1273. godine u Zagrebu u Bezjaškoj Sloveniji održano je Opće Vijeće cijelog Kraljevstva Slovenije, latinski Congregatio Regni totius Sclavonie generalis. To je prvi poznati sabor ili Vijeće izaslanika Bezjaške Slovenije s očuvanim zapisnikom i zaključcima koji su napisani na latinskom jeziku, kako je to tada bio običaj u cijeloj Europi. Odluke ove bezjaške slovenske Vijeće mogu se, uzimajući u obzir ugarsku Zlatnu bulu iz 1222. godine, usporediti s poznatom engleskom Velikom poveljom sloboda – Magna Carta (lat. Magna carta libertatum ili Magna charta libertatum) iz 1215. godine.

Bezjaška Slovenija, ili Kraljevstvo Slovenija, tijekom 14. i 15. stoljeća bila je usko povezana s Savinjskom i Slovenskom Krajinom (Windische Mark), koje su vladali Celjski grofovi i kasniji državni knezovi Celja. Oni su bili među najjačim i najutjecajnijim plemićkim obiteljima kako unutar Svetoš Stefanske krune (ugarske), tako i unutar unutarnje austrijskih zemalja. Celjski grofovi i knezovi su posjedovali u Bezjaškoj Sloveniji Krapinu, Varaždin, Vinicu, Vrbovec, Lobar, Oštrc, Belec, Trakošćan, Lepoglavu, Kostel, Cesargrad i oba Trnovca, uglavnom većinu zagorskog područja naseljenog Slovencima. Herman II. Celjski je postao nasljedni ban Slovenije u razdoblju od 1432. do 1435. godine, a njegov sin Miroslav II. (Friderik II.) bio je državni knez, nasljedni ban Slovenije i istovremeno upravitelj hervatskog plemstva južno od Gvozda.

Godine 1558. sazvana je prva zajednički opći sabor ili Vijeće slovenskog i hervatskog plemstva, što predstavlja početak pada značaja Bezjaške Slovenije i istovremeno rast hervatskog imena.

Ipak, prošlo je još dvjesto godina do postupnog preimenovanja Bezjaške Slovenije u Hrvatsku. Slavonija je samo srpski naziv za donju Bezjašku Sloveniju, koji je nastao tek u 18. stoljeću na temelju latinskog naziva Slovenije – Sclavonia i mađarskog posredovanja.

Grb i zastava Bezjaške Slovenije

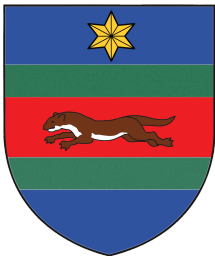
Grb Bezjaške Slovenije, ili Kraljevstva Slovenija, potječe iz grbovnice ugarskog kralja Vladislava II., koju je izdao 8. prosinca 1496. Kralj Vladislav II. Ugarski (poznat kao Vladislav Jagelonski kod Čeha) tada je potvrdio stari grb srednjovjekovnog Kraljevstva Slovenije. Kraljevska grbovnica danas se nalazi u Škrinji privilegija i sloboda Kraljevstva Slovenije u Zagrebu. Na grbu su prikazane rijeke Drava i Sava, između njih se nalazi kuna na crvenom polju, dok

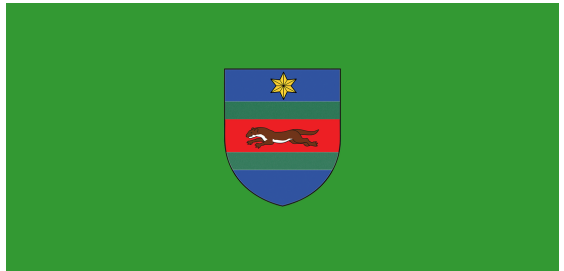
su preostala polja plave boje, a na gornjem polju je zvijezda odnosno planeta Mars.

Zastava Bezjaške Slovenije, također poznata kao Kraljevstvo Slovenija (lat. regnum Sclavonia), je proljetno travnato zelene boje s grbom iz grbovnice ugarskog kralja Vladislava II., potvrđenim 8. prosinca 1496. u sredini zastave. Takvu zastavu Kraljevstva Slovenija nosio je slovenski zastavonoša knez Kristofor Erdeody (lat. Christophorus Erdeody) tijekom kronačne svečanosti ugarskog kralja Ferdinanda II. 1618. godine.

Kuna koja teče između dvije rijeke (Save i Drave) zajednički je grb Slovenaca i Hervata. Taj slovenski bezjaški grb koristio se kao zajednički grb od 1558. do 1847. godine u službenim dokumentima trojedinog kraljevstva. Svi zaključci Vijeće u Zagrebu tijekom tog tristoletnog razdoblja bili su pečaćeni s tim slovenskim pečatom, koji je sačuvan u Škrinji prava i sloboda u Zagrebu.

Grb Dežele Bezjaška Slovenija

Zastava Bezjaške Slovenije

Mlinska ulica [22], [2000] Maribor,
Dežela Štajerska

info@domorodnaskupnost.si

041 573 663

www.domorodnaskupnost.si

